Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor sus-menționate.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

3) Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 decembrie 2011 — Comisia/Franța

(Cauza C-624/10)

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolele 168, 171, 193, 194, 204 și 214 — Reglementare a unui stat membru care prevede obligația vânzătorului sau a prestatorului stabilit în afara teritoriului național de a desemna un reprezentant fiscal și de a se identifica în scopuri de TVA în acest stat membru — Reglementare care permite o compensație între TVA-ul deductibil suportat de vânzător sau de prestatorul stabilit în afara teritoriului național și cel colectat de către acesta în numele și pe seama clienților săi”

Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Persoane obligate la plata taxei — Derogări de la un regim național de taxare inversă — Reglementare națională care impune vânzătorului sau prestatorului stabilit în afara teritoriului statului membru respectiv să desemneze un reprezentant fiscal și să se identifice în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în statul membru în cauză — Reglementare care permite în plus respectivului vânzător sau prestator să efectueze o compensație între taxa deductibilă suportată și cea colectată în numele și pe seama clienților săi — Neîndeplinirea obligațiilor (Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 168, 171, 193, 194, 204 și 214) (a se vedea punctele 39, 42, 46 și 50)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Încălcarea articolelor 168, 171, 193, 194, 204 și 214 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) – Legislație națională care prevede obligația vânzătorului sau a prestatorului stabilit în afara teritoriului național de a desemna un reprezentant fiscal – Obligația de identificare în scopuri de TVA – Natura și întinderea dreptului de deducere

Dispozitivul

1) Prin prevederea, în titlul IV al Instrucțiunii administrative nr. 105 din 23 iunie 2006 (3 A-9-06), a unei toleranțe administrative care derogă de la un regim de taxare inversă a taxei pe valoarea adăugată și care implică desemnarea unui reprezentant fiscal de către vânzătorul sau de către prestatorul de servicii stabilit în afara teritoriului Franței, identificarea acestuia din urmă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în Franța și compensarea între taxa pe valoarea adăugată deductibilă pe care a suportat-o și cea pe care a colectat-o în numele și pe seama clienților săi, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și, în special, al articolelor 168, 171, 193, 194, 204 și 214 din aceasta.

2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Curții (Camera întâi) din 15 decembrie 2011 — INNO/Unie van Zelfstandige Ondernemers și alții

(Cauza C-126/11)

„Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Reglementare națională care interzice anunțurile de reducere a prețurilor și pe cele care sugerează o astfel de reducere”